

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KOZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Széchenyi-utca 45-ik szám. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RUTTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2.50 kor.
Egyes szám ára 14 fill.

Véd-egylet.

Az a mozgalom, mely a honi ipar pártolása körül keletkezett, s mely a haza lelkesebb gyermekeit maholnap talpra állítja, nem más, mint a nemzet élet-halál harcza a minket fenyegető végelesség ellen. A kitartás és győzelem függetlenséget ígér, jólétünk alapja lesz; a kudarcz nyomorral, szolgassággal és elsoványodással fenyeget. Arról van szó, hogy országunk gazdag természeti kincseinek értékét megsokszorozzuk-e munkával, szorgalommal: feldolgozzuk-e vasunkat, gyapjunkat, lenünket iparilag, hogy a pénz hazánkban benn maradjon, vagy pedig továbbra is kidobjuk vagyonunkat az osztrák ipar rongyaiért? Ugy éljünk-e, mint a kinek nincs keze munkára, lába a haladásra s esze a saját dolgainak okos intézésére? Akarunk-e továbbra is örökös gyarmatai maradni annak az Ausztriának, mely csak a kvótában évi 7-8 millióval megrabolt bennünket? Hízlaljuk-e azt az ellenséget, mely közel négyszáz éve vampir módra szívja még azt a kevés vérünket is, mely a mohácsi csatavesztésből még megmaradt? Koldusok, lazarónik legyünk-e a közgazdaságilag kiélt Kánaánban; avagy megacélozzuk munkakedvünket, hazafiságunkat, áldozatkészségünket s lelkünk szemével a jövő szebb képe felé fordulva, öntudatos és okos tettekre szánjuk el magunkat? Osztrák-nyirta birkák akarunk-e maradni a végtelenségig, arcunkon, lelkünkben azzal a szégyennel, hogy a mívelt nemzetek versenyében részt venni nem tudunk s a béke áldásos munkájára teljesen képtelenek vagyunk? Hogyan! hát a primitív földművelésen kívül semmi másról tudni nem akarunk? Nem látjátok-e, hogy ez a foglalkozás nemzeti tengést ígér, de nemzeti vagyonsodást s ezzel együtt nemzeti míveltséget, művészetet teremteni nem képes? Hisz az elszegényedés és a szükség ijesztő réme már ott kopogtat az aj-

tónken. Most is csak ez a szükség indított tevékenységre és nem az előrelátó okosság, mely más nemzetek tetteit vezérelni szokta.

Érezték azt már a negyvenes évek titánjai, hogy ipar és kereskedelem nélkül félszeg egy ország élete. Kossuth tengerre küldi a magyart homokja sárából s fekete földje ragadalmából. Véd-egyletet alapítanak a honi ipar védelmére, új gyárak alapítására, melynek nem kisebb embere, mint Deák Ferencz és Kossuth voltak a szervezői. Ekkor mondotta Deák Ferencz a zala-szentgróthi véd-egylet alakuló közgyűlésén: *„Igen rosszul vélekedik, ki azt hinné, hogy csak harcok zivatara sodorhat el egy nemzetet; van még egy más, lassabb, de disztelen és aljas nemzeti halál is: a közelszegényedés vagy nemzeti sorvadás. Ettől hazánkat megóvni a jelen időnek feltétlen parancsa, nekünk legszentebb kötelességünk, — legmagasztosabb honfi tisztünk. Mennyire elszegényült e nemzet, mutatja az, hogy ma alig van hazánk földjén adóssággal nem terhelt jelentékeny család. Nemzetünk végre öntudatra jött és most az a kérdés: hogyan kell és lehet e bajon segíteni? Nemes önmegtartóztatással töröljünk ki jövőre sokat kiadási lajstromunkból, mások helyébe pedig írjunk honi kelméket. A fényűzés minden más országnak áldás, csak a magyarnak átok. Ezen nemzeti átok elhárítása végett alakult a véd-egylet, hol gróf, kereskedő, kézműves, jobbágy, konzervatív, liberális egy sorban küzdhetnek.“*

Több, mint félszázad mult el e hazafiság és bölcsesség sugalta szavak elhangzása óta. Az eszmét a nagyok, a titánok nem valósíthatták meg. A nemzetnek le kellett kezéből tenni a munka eszközeit, hogy kardot ragadjon és védje ujjalag megtámadt szabadságát örökös ellenségeitől, az u. n. bécsi köröktől és

Ausztriától. A forradalom után jogainkat elkobozták s uralkodónk Magyarországot addig önálló vámterületét egy tollvonással eltörölte, megjegyezve, hogy ez a legnagyobb vívmány, melyet a forradalom leverésével elérni sikerült. A negyvenes években elvetett iparfejlesztés csiráit az absolut korszak tönkretette. Önálló vámterületet iparunk védelmére ma sem alkothatunk, hisz ha illetékes helyen szóba hozták annak felállítását, ezt felelték rá: „akkor hiában éltem!“

Am az életre való csehek megmutatták, hogy még a közös vámterület keretében is lehet ipart fejleszteni. Sőt többet tettek. Megmutatták azt is, hogy akik őket politikailag elnyomták, azokat ők viszont elnyomják közgazdaságilag. A magyarok által kezdeményezett dualisztikus kiegyezés a legfőbb oka, hogy jogaikhoz nem juthatnak s ime a cseh ipar ma is fojtogat bennünket üvegkartelével, vásznával és ezer másféle iparával. Mi fejlesztette ott ki az ipart a közös vámterület dacára? Semmi más, mint a munkássággal párosult fajszeretet és nemzeti öntudat, mely nélkül nincs és nem lehet népek életében boldogulás. Ha nem volt vámterületük az ország határán, csináltak a házuk küszöbére.

Az elszegényedés, melytől Deák féltette nemzetét, tényleg bekövetkezett s ha talpra nem állunk, biztos az a disztelen nemzeti halál, melynek képét ő nekünk megrajzolta. Évenként sok százmilliót dobunk ki osztrák és más külföldi árukért és jóval több pénzt küldünk külföldre, mint a mennyit nyers-terményeinkért beveszünk. Minden meglévő vagyonunkat támadja meg, mert hiszen a földre és más ingatlan értékre adott kölcsön nem a hazai piacról kerül ki, de külföldről vándorol hozzánk, következésképp ennek kamataival is a külföldet gazdagítjuk. Am a külföldi tőke beáramlása is csak addig tart, míg a kölcsönnek megfelelő va-

== TAVASZI ÉS NYÁRI UJDONSÁGOK! ==

Legújabb divatkelmék, selymek, vásznak és mosókelme különlegességek,

legjobb minőségű **fekete kelmék** nagy választékban.

9-10.

Előzékeny kiszolgálás — a folyton emelkedő gyári árak dacára — **feltűnő jutányos árszámítás.**

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kéri, kiváló tisztelettel

ROSENWASSER MÓR Miskolcz, Széchenyi-utca 105. szám a., Takarékegylet épület,

Megay Róbert ur osztrákszájával szemben.

gyont tudunk biztosítani, mint ellenértékét, ez pedig a nemzeti túlköltekezés miatt évről-évre kevesebb lesz. A földbirtokot megterheltük külföldi pénzzel, hogy a pénzt ismét visszaküldjük iparcikkéért a külföldre, ime, ez a mi elszegényedésünk egyszerű, kézzelfogható oka.

De hát tétlenek maradjunk-e ezzel a nemzeti veszedelemmel szemben, ha már felismertük, s ne tegyünk-e okos lépéseket, legalább a 12-ik órában? Mikor annyiféle semmit érő rosz divat van, ne honosítsunk-e meg egy igazán hasznosat is: az iparpártolást? Hisz a mi kezdetleges iparunk, nyakkendők, inggalérok, kézelők gyártására sem képes és csupán ilyen semmisségekért milliókat dobunk ki Ausztriába. Pedig ezeket az iparcikkeket idehaza is elkészítenék, ha az alakuló gyáraknak attól nem kellene tartani, hogy kereskedőink konokul és megátalkodottan, csupán megszokásból a külföldit pártolják. Ám a vevő közönség is tekintetbe jön, ha vásárlásról van szó, mert igaz ugyan, hogy a kereskedő azt ad el, a mit beszerzett, de viszont a vevő is azt vesz, a mit akar. Ha a vevő közönség akarja, lesz nyakkendő- és gallér-gyárunk. Kell lenni, mert igaza van egyik zurnalisztánknak abban, hogy: „kötél való a nyakunkra és nem nyakkendő“, ha még ilyen közszükségletet képező, kevés tőkét és tudást kívánó gyárakat sem tudunk teremteni!

Ne habozunk és ne tétlenkedjünk hát többet, hanem alakítsunk védő-egyletet városunkban és megyénkben, egyletet iparunk és nemzeti vagyonunk védelmére. Szükség van erre már csak azért is, hogy figyelemmel kísérhessük az iparpártoló mozgalmat, lefegyverezzük annak ellenségeit és sujthassuk azokat, kik a mozgalmat kijátszani megkísérik. Szervezkedjünk és sorakozzunk, még

akkor is, ha tán kezdetben kevesen lennénk. Dobbanjon a magyar szív mindenki és siessen a kibontandó zászló alá, *pünkösdi második napján okvetlen ki fogjuk bontani*. Arra kérünk benneteket városunk derék kereskedői, hogy sorakozzatok ti is, s koránt se higgyétek, hogy ez a mozgalom ellentek, a ti érdeketek ellen irányul. Mert a ki a hazai vagyont védi, az a kereskedő jövedelmi forrását oltalmazza. Hisz ti hazai földön hazai pénzből éltek, jelenteknek, jövőtöknek össze kell forni a mi vágyainkkal, törekvéseinkkel. Nézetek át Ausztriában, a faji és felekezeti gyűlölködés ezen visszataszító színterére, hol egy Lueger-féle népbolondító lehet tömegek vezére, hangulatának irányítója. Nem látjátok-e, hogy nap-nap után ádáz dühvel rontanak nazánkra s arra a vállalásfelekezetre, melyhez a magyar kereskedők nagy része tartozik? Ez indította arra a Wodiáner-féle derék budapesti könyvkiadó céget, hogy még azokat az árucikkeket sem rendeli Ausztriából, melyek hazánkban nem kaphatók; inkább Németországnak adja a pénzt, mint az osztráknak, mert mint mondja: *„a szennynek és piszoknak azt az özönét, melyet az osztrákok hazámra és vallásfelekezetemre szórnak, mással nem torolhatom vissza, csak azzal, ha tőlük semmit sem vásárolok.“* Ha nem is mentek oly messzire a sovenségben, mint ez az igazán hazafias cég, de azt elvárja az anyaföld tőletek, hogy ne tagadjátok meg, ne áruljátok el, de minden tőletek kitelhetővel gyámolítsátok. Mert mindenféle árulás ostoba, de legostobább mégis, ha saját pénzünkkel áruljuk el saját érdekeinket, ha saját szegénységünkben is ráfizetünk arra, hogy ellenségeinket, fajunk és nemzetünk elnyomóit, gazdagítsuk.

Városunk derék iparosai, hozzátok is van még pár szavunk. Nem vesztegetek arra szót, hogy titeket a gyűlésen való részvételre, a mozgalomhoz való csatlakozásra buzdítsalak, mikor a mozgalom a ti érdekeitek körül forog. *Csak arra akarlak figyelmeztetni, hogy ez az egylet első sorban a helybeli iparosok érdekeinek istápolása végett alakul*, már csak azért is, mert hozzánk ti álltok legközelebb. Első sorban jön a városi, másodsorban a hazai ipar, tehát a ti érdeketek követeli legelső helyen az egylet megalakulását. Jelenjétek meg hát a gyűlésen teljes számmal, már csak azért is, hogy az a szakemberek sokaságával és szakavatott nézetével is imponáljon.

A kik a gyűlésben részt akarnak venni, s az egylet megteremtését óhajtják, azokat arra kérjük, hogy legfőleg szombatig a szerkesztőségünkben kitett aláírási íveket írják alá. A kik aláírók gyűjtése végett külön íveket kérnek, azoknak ilyenekkel szívesen szolgálunk, azzal a kéréssel, hogy azokat aláírva, csütörtök estig okvetlen adják át.

Isten áldása legyen az alakuló egyleten és városunk azon polgárain, kik szóval, tettel, gondolattal annak megteremtéséhez hozzájárulnak!

A szatmári bünper.

E század bünkrónikájában egyik legnagyobb, léggyalázatosabb, legborzasztóbb bűneset ez a szatmári testvérgyilkosság. Egy sokak által irigyelt állású huszártiszt beállt testvérgyilkosnak. Elfogyott a pénze, tovább nem telt az urhatnámságra, hogy léhaságát még tovább folytathassa, megtagadta társadalmi előkelőségét, a legnagyobb bűn: a gyilkosság, a testvérgyilkosságtól sem riadt

TÁRCZA.

Eszter.

— A „Szabadság“ eredeti tárczája. —

Nem arról az Eszterről akarok szólni, a ki szinpadunkon oly szerencsétlen, s szanandó állapotban adja ki a lelkét; nem arról, a ki királyi sarjadékbéli, hanem csak egyszerű paraszt származású leányról, még pedig Kovács Eszterről.

Eszter Zemplén megyének egyik falujában K . . . ben lakott, s egy jómódu gazdának volt egyetlen leánya; gyönyörű termete, két sötét szeme, dus nagy haja volt, a szabályos kis szájából mindannyiszor kiféherlett a gyöngyökhöz hasonló fogsora, valahányszor csak mosolygott, szépségéről híres volt az egész környéken. Nem is hívták másképp, mint a „falú szépe“.

Ha eljött a Husvét ünnepe, s litánia után végig mentek a nagy utcán a leányok, ott is csak az ő személyén ragadt a falú szeme; mert neki volt a legszebb ingvállja, neki a legfényesebb szoknyája, s az ő hajába volt a legszebb s legdragább pántlika, s aztán varottas magyar csizmájában olyan feszesen lépegetett, hogy a ház előtti tőkén ülő vén asszonyok azt a megjegyzést tették reá,

hogy: „Ugy megy a lelkem, mint egy huszár“.

Minden vasárnap délután a legények közös jó akarat s elhatározással meg-megfogadták a füstösöket, s késő éjfelelig huzatták a lányok s maguk mulattatására a legtüzesebb, legkopogósabb, csárdásokat. Ilyenkor a falu leányai leeresztett háromszinű pántlikával befont varkocsaikkal, csipőre tett kezekkel, s nagy tere-ferével egybekötten állottak a Mózsai korcsmája melletti meszelt ház előtt.

Ezen ház a falu délczeg legényének, az ézv. Köteles Mihályné édes anyjának volt a tulajdona; az előtte nyüzsgő népség között ott látjuk Esztert is, a ki mint soha, ugy ma sem tudta megállani, hogy el ne jöjjön egy két csárdásra; — azután meg az „Ó“ házuk előtt igen jól esett neki már csak állani is . . .

Mert Kötelesné szép fia Miklós volt az ő kedvese; már több év óta szerették egymást. Náluk is csak „egy tekintet és két szerelmes szív“ hozta azt létre, a mi szerelmeknek nevezünk.

De mivel a szerelem legboldogabb jelenete alatt is ott leselkedik az árány, mikor a gerlepárok ölelköznek, úgy itt is, az ő szerelmeskedésükben mindég valami elő-

érzet, valami lappangó — sajátságos sejtelem uralkodott, a mely mindkettejük szívére nehezült, s így a legédesebbnek ígérkező ölelközésük sem volt tökéletes; csak olyan álomszerű.

Miklós többször észrevett a lány arcán bizonyos változatosságot, nyughatatlanságot, de szerelmeskedésüknek még majdnem első korszakában mindezeket az arczjátékokat figyelmen kívül akarta hagyni s csak egy boldogító szerelemnek élni, gondolta magában: — Gyerek még a lány . . . nincs eléggé hozzászokva a szerelem virágos, s lágy fuvalommal telt nyári estéihez, azért nyugtalan vagy pedig fél az anyjától, hogy egyszer csak rajtakapja a szerelmeskedésen.

Ily gondolatok többfélesége járta át Miklós agyát mindannyiszor, valahányszor tűnődött a babája után; hanem mikor már a harmadik kukoriczakupálásnál sem változott meg a leány különös viselete, elhatározta magában, hogy legközelebbi légyottjukon ki fogja a lányt kérdezni töviről hegyire, hátha valami féreg rágja szerelmük fájának gyökerét?!

Méltán! Miklós agyát a korrekt gondolatok járták át ekkor, mely gondolatok a tiszta igazság napfényre jövetelének csiráját érlelték magukban.

vissza, hónapokon át studirozta, hogy miképen emészthesse el öcsését, bűntársakat szerzett és bérnyilkossal megölette, és csak azért, hogy dorbézolásai után tovább is az ő fogalma szerint gavallér maradhasson.

A testvérgyilkosság büntető részével a független polgárokból alakult esküdt-szék és a jogászokból álló törvényszék végzett. A gyilkosokra a méltó büntetést kimondták. Ezzel is befejezték ezen bűneset kriminális részét. Nem sokára lezáródik a függöny. Volt, nincs, vékeztek és bűnhődtek.

A bűn az emberi gyarlóságból ered. Azonban a lélek, az ész, a jellem neveli, tanítja az embert. Ezek emelik fel az állatvilágból, azok hajtják a jó, a nemes felé. Igen! Ezt a büntető pert a bíróságok befejezték, de a társadalom nem térhet napirendre. Hallottunk, látunk ott sok minden rosszat, a maitársadalom betege volt ez a testvérgyilkos. Azért álljunk meg egy kicsit ennél a betegségnél.

A mai társadalmat az önzés legcsufabb neme uralja. Legtöbb azonban a világot csak magában látja. Ez az önzés eszméje adta annak a huszártisztnek a kezébe a testvérgyilkot. Nem tudott lemondani, eltávolította azt, a ki érdekeinek útjában állt.

Sokat látunk ma ilyen alakot. De nem is csoda. Kihal az emberekből az idealizmus. Ha akad még ilyen, bolondnak, együgyűnek titulálják. Igazuk van! Az idealizmussal az ember még a hasát sem tömheti meg. Vallás, hazafiság, tisztesség, becsület mind nem ér semmit, még egy pohár sört sem kap érte senki.

Kinek, minek az a vallás? Ott a pap, azt fizetik érte. Ha csapás éri az embert, minek ahhoz a lelki vigasz. Régente voltak olyan bolondok, a kik a

csapások között sokról lemondottak, s lelki erővel támogatva, visszaszerezték azt, a mit elvesztettek. Ma minek az ilyen komédia, ha nincs nekem, van másnak, csak az urhatnomság maradhasson.

Hazafiság! Ez egy elcsépelet fogalom lehet. Üzlet az egész világ, ez is csak az. Régente, ha igaz volt, a hazáért még meg is haltak az emberek, minden vagyonukat a nemzet oltárára tették. De bolondok voltak! Miért nem úgy csinálták, mint ma csinálják. Minek oda is az idealizmus.

Oda pártoljon és szavazzon mindenki, a hol több hasznot lát. Lám, a miskolczi nép többsége is ilyen bölcs és okos. Elveit, eszményeit eldobva, a hatalom árnyékában sütkérezik. Az önérdék és a pillanatnyi boldogulás beteges vágya megtette *Lánczi* Leót és *Szemeré* Attilát országgyűlési képviselőnek. Volt potya és nagy dáridó, volt étel, ital és pénz, melyből még tunikára is telt asszonyoknak.

Nem bánjuk, bárminek neveznek is, szerintünk annak a gyilkosnak a bűne is az önzés, a mai társadalmat uraló betegség adta meg az eszmét.

Ezt kell gyógyítani! És pedig bent a családban, az iskolákban van a gyógyítás helye. A családban neveljék a lemondásra a gyermeket; de példát is kell rá mutatni. Az iskolában azokat a fogékony lelkeket igazi vallásukra kell megtanítani. Ne csak a mázzal kenegessék. Beléjük kell csepegtetni az önérdetet, a hazafiságot. Nem a meghunyászkodást, nem a majom engedelmességet, nem az alkalmazkodást, hanem azt a hazaszeretetet, a melyik nemcsak alázattal kérni tud, hanem büszke fővel követel, és dolgozni is képes.

Czivis.

— **Jegyzők képeztése.** A képviselőház hétfői ülésén terjesztette be *Széll* Kálmán miniszterelnök mint belügyminiszter a *közigazgatási tanfolyamok szervezéséről* szóló törvényjavaslatot. A javaslatnak mostani beterjesztését röviden meg is indokolta a miniszter. A közigazgatás mai községi szervezete ugyanis már nem képes megfelelni a rárótt feladatoknak s ezért már az általános közigazgatási reform előtt szükségesnek tartja a községi közigazgatási szervezet reformálását. Az új jegyzői szaktanfolyamok, a melyekre csak *teljes középiskolát végzett egyének* iratkozhatnak be, ez évi szeptemberben lépnek életbe. Hogy azonban e tanfolyamokon mit fognak tanulni, az iránt a javaslat felvilágosítást nem nyújt, az a miniszterre van bízva, a ki rendeletileg állapítja meg a tanfolyamok tartamát, helyét idejét és tananyagát.

Városi és megyei ügyek.

Városi közgyűlés.

Miskolcz város képviselőtestülete tegnap délután 3 órakor rendes havi gyűlést tartott, melyen a testületi tagok szép számmal jelentek meg.

Soltész Nagy Kálmán polgármester megnyitván a közgyűlést, előadja, hogy május hava mély gyász eseteket hozott városunkra. *Munkácsy* Mihály, a legnagyobb magyar festő, a ki gyermekéveinek egy részét városunkban töltötte, május 1-én meghalt. Temetésén a város képviselőtestületében megjelent s koporsójára koszorút helyezett. Indítványozza, hogy a *Munkácsy*-szobor alapjához a város 300 koronával járuljon. (Helyeslés.) Mély gyász és veszteség érte Miskolcz városát *Diószeghy* György városi főjegyző hirtelen halálával, a ki lankadatlan szorgalommal és ügybuzgalommal 1867. óta szolgálta a várost. Indítványozza, hogy az elhunyt főjegyző érdemei jegyzőkönyvileg megörökíttessenek s az állás betöltése iránt az alispáni hivatalhoz jelentés tétessék. (Helyeslés.)

Bizony, a mi Eszterünk Miklóson kívül mást is szeretett, másra is rávetette gyönyörű két szemét; hiszen azokból ha csak egy sugár jutott a legényre, annak azonnal megdobbant a szive.

Vajjon ki volt az a legény, az a másik, a kit ő magához hódított szemeinek sugarával? . . .

Az Orosz Lajos, a falu gazdag legénye.

Eszter, mikor ezt is hatalmába kerítette, úgy rendezte be minden héten történendő „rendezvoust“, hogy az egyik szombat este *Köteles* Miklós-nak kellett jönni az orgonavirágos kapujokba, a másik szombat este pedig Orosz Lajosnak. Ezen találkák már három esztendeje egyre-másra, így tartottak. Orosz Lajos boldog volt, hogy birhatta a lány szerelmét.

Egyszer azt kérdezte Esztertől: „Rózsám, miért nem szabad nekem minden szombaton eljőnnöm?“

Erre Eszter azt felelte: „Tudod lelkem, nálunk oly szokás van, hogy minden második szombaton pitart kell surolni, azután meszelni, s ez annyira elfáraszt engem, hogy alig várom, hogy lepihenhessek.“

Ezt többször kérdezte Lajos a lánytól, s mindannyiszor oly képmutató arczczal vála-

szólt neki, hogy a legény még csak nem is kételkedett szavaiban.

Ugyanezt kérdezte Miklós is: „Mért nem lehet nekem hozzád jönni minden szombaton?“ Erre a lány neki is azt mondta, a mit Lajosnak . . .

Ez már nem hitte el neki.

Nem hitte . . . De ki akarta tálalni a lány elé azon titokzatos, sejtelemszerű érzést, a mi szívében honolt, de nem akarta, hogy sejtelve megszülessen. Magába fojtotta rossz érzelmét, s valahányszor csak látta Esztert nyugtalan viselettel, s többféle arczzátékkal, ilyenkor szívében mindég egy egy fájó érzés rezgett keresztül.

De, mint minden titoknak, előbb, vagy utóbb ki kell derülnie, úgy itt is ez történt.

Egy vasárnap estefélé, a midőn járta a táncz javában, sötét felhők kezdtek tornyosulni a „Bükk“ felől az égen, a komor felhők vihart rejtettek magukban.

— Még nagyon messze van — mondta Eszter Miklósnak, a ki vele tánczolt.

— A vihar akármilyen messze van is, mégis hamar ide ér az, — mond a legény.

— Vihar lesz!

Miklós benseje a „vihar“ szó hallatára összerézzen.

Az ő benseje is olyan állapotban volt, mint most a dicső természet. Vihar volt itt is kitoróban, amott is. Ki is ejté száján érthetetlenül, hogy: kettős vihar, kettős veszedelem.

Mikor a tizedik ujrázás járta, már a közeleli erdő felett iebegett a felhő s a vihar szele kivágta a nagy kaput, megcibálta a kémény körülötti zsupot, kragadott egy csomó szalmát s szórta szanaszéjjel. Azután felkorbácsolta az utca porát, felkapta a kukoricza hajákat s körtánczot járt előttük, azután akkora esőcseppek kezdtek potyogni, mint a forgalomból kiment „két garasos“-ok.

Erre odakiált Miklós a primásnak: hagyd abba te . . . azt a . . . Abba hagyta a cigány a csardást, mire a népség hanyat homlok rohant be a korcsmába s a mikor a tömegnek a utolja vonult be, már úgy zuhogott a zápor, mint a kenderfonalak, melyeknek vége hossza nincs, az égből a földre huzódnak le.

A nagyszakálu Mózsi korcsmáros mosolygó arczczal nézte az ömlő záport, és a galyakat a mint tépte, cibálta a vihar azon utógondolattal, hogy hát ez az idő egy kis hasznot fog neki csinálni? . . .

Sejtelve nem csalta meg, mert alig hogy ezt elgondolta, már is hozzá ment Miklós

Az utcák neveinek megváltoztatása tárgyában beadott jelentés élénk és érdekes vitára adott alkalmat. Felszólaltak ebben a tárgyban dr. *Gencsi Samu*, *Csorba József*, *Hercz Sándor*, *Lichtenstein József*, *Papp Lajos*, *Pataky Sándor*, *Ruttkay Menyhért*, *Porcs János*, *Soltész Nagy Kálmán*, polgármester. A vita eredménye az lett, hogy ilyen nagy testületben, a hol anyiféle vélemény van, nagyon nehéz megállapodásra jutni, éppen azért a részletes tárgyalásba bele sem ment a közgyűlés, hanem elhatározta, hogy a városi tanács a maga hatáskörében intézze el ezt az ügyet, azoknak az elveknél figyelembe vételével, melyek a vita folyamán elhangzottak. Vegye figyelembe nevezetesen azt, hogy a Kossuth-utca neve meg nem változtatható és csak azok az utcák kapjanak új elnevezést, a melyeknek eddig nevének nem volt s a melyek alsó, felső vagy kis és nagy elnevezéssel bírnak. A város négy kerületre osztatik. Megbizta a közgyűlés a tanácsot, hogy a házszámozást és az utcáknak táblákkal való megjelölését eszközölje.

A nemesebb fajú lóvásárok tartása ügyében jelenti a pénzügyi szakbizottság, hogy a barock-stilben építendő istálló és melléképületeinek költsége 22,104 koronát tesz ki, ennek a felét a város, felét a borsodmegyei gazdasági egyesület viseli. Az istállót a város területén építik föl.

A közgyűlés a szakbizottság jelentését *Hercz Sándor* és dr. *Gencsi Samu* felszólalása után elfogadta.

A város által a közkórház építkezési céljaira átengedett, de föl nem használt *Ujvilág-utcai* telek ügyében dr. *Zarnay Gyula* alispán átiratot intézett a városhoz, mely arra kéri Miskolcz városát, hogy a 35 parcellára osztott, de ebből csak 6 telekrészt 10,240 forintért eladott s még mindig eladatlan 29 telekrészt vagy bocsássa a vármegye tulajdonába vagy pedig váltsa vissza 23,590 ftért.

A pénzügyi szakbizottság a város érdekében azt tartja előnyösnek, hogy a telek visszaváltassék.

A közgyűlés a szakbizottság javaslatát *Lichtenstein József* és *Bizony Ákos* pártoló, *Kozma Elek*, *Friedmann Gyula*, *Gencsi Samu* ellenző felszólalása után elfogadta.

A közsegélyezésben részesülők ellenőrzésével megbízott bizottság tagjaiul: *Árvay József*, *Csorba József*, dr. *Ferbstein József*,

Varga Jakab, *Wassermann Jakab*, *Hamzus Kálmán*, *Fekete Tóth János* és *Munka János* megválasztattak.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

UJDONSÁGOK.

— **Kun Bertalan üdvözlése.** *Kun Bertalan* ev. ref. püspök mint a miskolczi egyház lelkésze mult vasárnap ötvenedikszere végezte a konfirmációt. Vasárnap tehát az ötvenedik csoport gyermek-sereget jogosította föl az ur szent vacsorában való részesülésre. Ezt a szép alkalmat a miskolczi felsőbb leányiskola arra használta föl, hogy az érdemekben megöszülő főpásztort üdvözölje. A templomban lefolyt ünnepélyes isteni tisztelet után az iskola tanító-testülete és 12 fehérbe öltözött konfirmált növendék tizenkét óra előtt a főpásztor lakásán tisztegett. A növendékek egy gyönyörű keretbe foglalt kézimunka ajándékot vittek halájuk jeléül. A kézimunka aranynyal himzett babérkoszoru, a közepén az „50*-es szám. A püspök elfogadó termében a tisztelgők csoportja festői szép látványt nyújtott. A csoportból *Tóth Pál* igazgató lépett a püspök elé s a következő lendületes beszédet tartotta:

Főtisztelendő, méltóságos Püspök ur!

Református anyaszentegyházunknak egyik, egyszerűségében fenséges ünnepélyéről, a konfirmációról jövünk; arról az ünnepélyről, a mely ezt az egész napot ünnepnappá avatja fel az egyház, áldása, a megerősített hit, a családi, a szülői szeretet által. Nevezhetnénk ezt a sziv ünnepének is, mivel abban erkölcsi, szellemi életünk két legfőbb ereje: a hit és a szeretet nyilatkozik meg, a maga legnagyobb közvetlenségében.

Evéneként megjelennek az Ur házában, körülállva a szeretet vendégségének asztalát a mi kerületi felsőbb leányiskolánk növendékei is, a kiket a szülői szeretet, a szülői gondozás s a főtiszteletű előljáróság nevelésünkre bizott, hogy elfo-

gadják az egyház áldását, megerősítsenek hitökben, abban a hitben, mely őket, mint lelkök tiszta fehér galambja, — vezesse, boldogítsa majd az életben, buzgó, táutorithatatlan, áldozatkész tagjaivá lévén anyaszentegyházunknak.

Meghatottan álljuk körül velök, mellettök mi is az Ur asztalát. Meghatottságunkat neveli az az örömrzés, melyet a kegyelet fakaszt a mi sziveinkben, mikor szeretett növendékeink között feltűnni, megjelenni látjuk évről évre főtisztelendő püspök ur nemes, apostoli alakját, kinek fönkelt homlokáról egy félszázad egyházi, konfirmációi emléke sugárzik reánk: kinek ihletett ajakáról felszálló ima a mi lelkünket is közelebb viszi az éghez s kinek alakjához, mint élő fenséges emlékehez, egy örömmel és bánattal, derült éggel, de viharokkal is telt nagy mult története fűződik.

Ennek a kegyeletes érzésnek a hatása alatt álltunk ma különösen, a mikor beteljesedni láttuk az Isten kegyelmét Méltóságodon, aki megengedte, hogy félszázados miskolczi lelkészisége évfordulóján, lelki, testi erőben szolgálhat az Ur oltáránál s tőle vehetik át kedves növendékeink az egyház áldását s általa erősíttetnek meg hitökben, mely által megtartassanak egyházunknak s vezéreltessenek az üdvösség útjára.

És ennek a szép, ennek az erkölcsileg nevelő hatásában fenségesen szép napnak emlékére ajándékot is hozunk; szerény ez, de annál gazdagabb: kedves növendékleányaink s mindnyájunk szive hálás, kegyeletes érzéssel átaladva.

A gyöngéd, izlésében finomult női lélek és női kéz munkája ez. Ez a tiszta fehér selyem a hitökben megerősített gyermekleánykák ártatlan lelkét magyarázza, melyen aranyfonalakkal van beszöve a hit, a szeretet győzelmét jelentő babérkoszoru. Óh, ha lelkökben a hit fénye soha el ne halványodnék; óh, ha ezekből a levelekből, mint a hit győzelme jeleiből, egyet se veszítenének el az élet utain!

De ez a fehér selyem tiszta alap egyszerűs mind egy nemes, tiszta becsülettel megfutott hosszú életpálya magyarázója is, melyet lassanként átszótt az idő, a történet muzsája az igazi érdem arany

Eszterrel a karján, s az asztalra ütött e szóval: „bort“!

Hogy milyet, mennyit, az már a Mózsi dolga; tudni illik, ha valaki kér egy litert, hát felkapja a nagy 10 literest, s abból mér a rozsdás bádogba, a „literesbe“, aztán odaadja, ennek az ára 40 kr. Egy más valaki kér egy liter bort, de 60 krajczárért, ennek ugyanazon üvegből ad, sőt ha még egy harmadik a nyolczvan krajczárosból kér, annak is ugyanazon üvegből mér, mint a 40 kr-ért kérőnek.

Miklós a nyolczvan krajczárosból rendelt magának s babájának, mivel ő neki van — tetszik tudni — mit aprítani a tejbe.

Mózsai tehát a mikor kimérte az egy litert, az üvegre cseppent bort letörülte egy földszinü szalvétával, aztán letette Miklós elé az asztalra.

— Minek ide két pohár...?! kiálltja Miklós tüzzel, s erre az egyik poharat úgy vágja földhöz, hogy izzé-porrá törik.

— Szerelmes pár egy pohárból szokott inni, folytatja, még mennyit sem tudsz te... Te nem voltál szerelmes soha, vagy mi?...

Mózsai az erős kérdésre ijedten bezárta a karmentő ajtaját, s egyuttal odacsikkantotta a félrófnyi szakállát is.

— Az Isten szerelméért — szörnyűködik Rebeka a felesége — Mi az?...

— Semmi, szólt neki a férje, ne csodálkozz te semmin, ne sajnáld azt a poharat, megfizeti azt nekünk Miklós, hanem seperd össze a cserepét, egy, kettő.

— Jó van ró... tán még beszélni se szabad. Azzal a korcsmárosné duzzogva seperte össze az üvegdarabokat, közbe-közbe jelentőségteljes pillantásokat vetett Miklósra, a ki éppen e perczben kapta derékon Esztert, s forró csókot nyomott annak még forróbb ajkára.

A korcsmárosné nézését megértette Eszter, s csakhamar nagy hetykén azt nyelvelte neki:

— Mi az ördögöt néz kee olyan furcsa szemekkel a babámra? ... talán bizony el akarja tőlem hódítani? ... Ott van kendnek a hitvese, párja, a ki a bort manipulálja, nézze azt meg, ne pedig az én babámat.

— Mi van veled, he? — kérdé az asszony, — de megnyult a nyelved no... Persze, a kinek a babája az oldala mellett van, annak már szabad tán nyelvelni is?... Nem ugy van az galambom Ne félj te attól, hogy én elhódítom a te babádat. Átélttem már én mindazt, a minek te

most csak a kezdetén vagy. Tudom én, mi a szerelem, én is voltam fiatal ezelőtt 40 esztendővel. Hej! De régen... de régen volt az!...

— Ha már öreg, folytatja Eszter, akkor mit néz a babámra?...

— Tudod galambom, mindkettőtöket néztelek, nem éppen Miklóst, de téged is... Ilyenkor eszembe jut a fiatalságom... Szívemen átvonul egy édes érzélem... egy boldog visszaemlékezés.

Ekkor vitte ki a seprőn az üvegdarabokat, mikor ezt mondta, s nem vette észre senki, hogy néhány könyecsepp esett reá.

Eszter gondolkozott, majd rövid tündés után rózsás ajkai önkénytelenül rebegették: szegény asszony!...

Merengéséből csakhamar felriasztá őt a Miklós csókja.

— Ne komédiázz már no, szólt neki bosszusan Eszter.

— Hát ne aludj itt mellettem hé! Mi bajod van.

— Semmi.

— Hát mért vagy ugy elszonytyorodva?

— Mit tudom én...

— De kell tudnod, kiált Miklós színéből kikelve. Látom az arczodon, hogy egyik szin a másikat váltja fel.

szálaival, míg megalkotta ezekből az arany-szálakból ennek a nemes, szép, hosszú életnek babérkoszoruját, a győzelemnek, a diadalnak minden időben klasszikus symbolumát.

Fogadja ezt tőlünk Méltóságod szívesen, mint örömünk és hálánk kifejezését, a kik kérjük a gondviselőt, hogy nagybecsű életét a nevelés szent ügyének még sokáig őrizze, tartsa meg!

A gyönyörű beszéd mélyen meghatotta az ősz papot, a ki megindult hangon mondott köszönetet a szeretet, tisztelét és ragaszkodás eme szép megnyilvánulásáért.

Ezután a püspök egyenkint kezét fogott a tanárokkal, tanárnőkkel és növendékekkel, a kik egy igazán megindító jelenet emlékével hagyták el a püspöki lakot.

Tájékoztató.

Junius 1. A miskolci ev. ref. főgimnázium ifjúságának tavaszi mulatsága a Népkerthben.

Junius 3. A diósgyőri „Jószerecső dal- és önképzőkör” zászlószentelési ünnepélye.

Junius 3. A magyar turista egyesület közgyűlése.

Junius 9. A miskolci ev. ref. felsőbb leányiskola tavaszi táncmulatsága a Népkerthben.

Junius 30-án: A miskolci iparos-ifjak önképző- és közművelődési egyesületének nyári táncvigalma a Népkerthben.

— **Lemondás.** Dr. Pfliegler Imre városi orvos, a közl.órháznál viselt alorvosi állásáról sokoldalú elfoglaltsága következtében lemondott. — Dr. Pfliegler Imre nagy buzgósággal és szaktudással végezte kórház-orvosi teendőit s így távozása a kórházból érzékeny veszteséget képez.

— **Halálozás.** Ismét egy mélyen megrendítő haláleset híre érkezett városunkba. Szakal József boldvai ev. ref. lelkész, a református lelkész kar egyik kitünősége, vasárnap délelőtt hirtelen meghalt. A jeles lelkész áldozóesütörtökön délután, a mint az istenítiszteletet elvégezte, rosszul lett, anyyira, hogy hívei vitték a templomból lakására, a hol — mintha villám sújtotta volna le — lerokadt és elveszítette eszméletét. Agyszélhűdés érte, melynek kijnaitól csak három napi szenvedés után váltotta meg a halál. A mélyen lesújtott család a következő gyászjelentést adta ki:

Özv Szakal Józsefné szül. Czikó Erzsébet mint neje Ilona, férjével Bodnár Bélával s fiokkal Bélával, Margit, Erzsike, Jolán és József mint gyermekei; Czikó István és Czikó Miksa mint sógorok, a maguk, valamint a kiterjedt rokonság nevében is fájdalomtelt szívvvel jelentik a legjobb férj, apa, nagyapa, após és sógornak Szakal Józsefnek boldvai ev. ref. lelkész urnak, folyó hó 27-én d. e. 10 órakor, életének 65., boldog házasságának 20 ik, boldvai lelkészségének 33-ik évében, agyszélhűdés következtében történt gyászos elhunytát. A boldogult porrézsei f. hó 29-én d. e. 9 órakor fognak a boldvai sírkertben örök nyugalomra tetetni. Áldás és béke lengjen porai felett!

— **Halálozás.** Az igazságszolgáltatás egyik széles körben ismert, kiváló alakja: Kolos Barnabás szentpéteri kir. járásbíró e hó 26-án jobblétre szenderült. A korán, 57 éves korában elköltözött férfiban az igazságszolgáltatás egyik jeles bajnokát, a társadalom egyik buzgó munkását vesztette el. Temetése hétfőn délután Sajó-Szentpéter város és környékének impozáns részvétele mellett ment végbe. A miskolci kir. törvényszék képviselőjében Pották Lajos kir. táblai bíró, Mezey Gyula irodaigazgató és Holczler elnöki titkár vettek részt a temetésen. — Nyugodjék békében!

— **Bimbó hullás.** Dr. Németh Imre, városunk egyik kiválóan népszerű ügyvédjét és családját mélyen megrendítő gyászeset érte. A családfának egyik szép bimbóját: a két éves kis Imrét Mikolán (Szatmár megyében) letörte a kéréselhetetlen halál. A kedves, ártatlan gyermek a nagyszülők hajlékában esett áldozatul az ott duló ragályos betegségnek. A mély gyászra hívott szülők mérhetetlen fájdalma iránt városzerte igaz és mély részvét nyilvánul.

— **Gyászhir.** Vettük s részvéttel közöljük a következő gyászjelentést: Özv. Sir Nándorné szül. Gánóczy Anna mint az elhunyt édesanyja, Lang Sándorné szül. Sir Magdolna, Rozsnyay Károlyné szül. Sir Anna és Venczely Mihályné szül. Sir Mária férjeikkel, továbbá Sir Nándor, Sir József és neje szül. Rélay Emma, Sir Gyula és neje szül. Pottornyay Etelka, valamint Sir Lajos és Sir László mint testvérei, illetve sógorai és sógornói egy a maguk, valamint a többi rokon nevében is mélyen szomorodott szívvvel tudatják, hogy forrón szeretett jó

fia, a legjobb testvér, illetve sógor és rokon Sir Imre m. a. v. tisztviselő folyó hó 27-én reggeli 8 órakor, életének 40-ik évében, hosszab szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után az Urban csendesen elhunyt.

— **Napfogyatkozás.** Miskolcz város közönségének ritkán előforduló, szép égi tüneményben volt alkalma gyönyörködni hétfőn délután. A mint a csillagvizsgálók előre bejelentették, délután 4 óra 10 perczkor a hold olyan helyzetbe jutott, hogy a napot kezdte lassanként eltakarni. Először az aljából tartak el kis darabot, azután jött lassanként feljebb-feljebb, míg egyszer a nap olyannak látszott, mint egy vékony kifli. Ezt az állapotot csillagvizsgáló nyelven *részleges napfogyatkozásnak* nevezik. A ritka, szép tünemény szemléléséhez a legtisztább napfényes idő kedvezett. Nézte is aztán azt mindenki, a ki csak mozogni birt. Az utcán, az erkölyeken s mindenütt, a hova csak a napfény eljutott, csoportokban állott a nép s kormozott üvegdarabkákon gyönyörködött a ritka látványban. Még a fiakkeros kocsisoknak is egyik kezükben a gyeplő, a másik kezükben nem az ostor, hanem a kormozott üveg volt és ugy futtában nézték a napot. A ritka, szép látvány ugy 6 óra tájban ért véget.

— **Turisták Miskolczon.** Lapunk legutóbbi számában megemlékeztünk arról, hogy az országos turista-egyesület évi közgyűlését városunkban pünkösöd első napján fogja megtartani. Ismertettük a közgyűlés tárgysorozatát is. Most a gyűléssel kapcsolatosan rendezett kirándulások programját a következőkben közöljük:

Junius 2-án az esti gyorsvonatokkal érkező vendégek fogadása a tiszai pályaudvaron. Este nyolcz órakor a népkertben, mely alkalommal Soltész Nagy Kálmán kir. tan., polgármester a vendégeket a város nevében üdvözli, ismerkedési vacsora. Etkezés étlap szerint.

Junius 3-án d. e. a vendégek a várost és ennek nevezetességeit tekintik meg. Dél-előtt 11 és fél órakor közgyűlés a megyeházán, mely alkalommal báró Vay Elemér elnök üdvözli az idegen turistákat és Kühne titkár előadást tart. Közgyűlés után déli 1 órakor közebed a Koronán. (Egy részvételi jegy ára ital nélkül 3 korona. Kapható jun. hó 2-án déli 12 óráig Pfliegler Ferencz, Putnoki Antal és Weidlich Pál urak üzle-

— Ej, ne faggass te engem — szolt neki vállvetve.

— No már az igaz, hogy mindég jobban-jobban hidegülsz irányomban, nem tudom, hogy mi lehet ennek az oka!

Erre gondolkozóba esett a legény, mely alatt Orosz Lajos azt sugta a primásnak: Hallod-e Csurku, fogd már azt a hegedűt, oszt ugy huzd, hogy repedjen meg a fája.

Majd rákezdték a füstösök: „Mohi pusztá egy fél mérföld Ónodig”. Leány, legény mind-mind énekek kísérté a pattogós zenéjü csárdást, aztán kiki a párjával tánczba fogott.

Miklós, a mint Eszterrel cziczázott, látja, hogy Orosz Lajos áll előtte.

— Miklósám, engedd át Esztert egy csárdásra vélem — mondta, — hadd boldogiton legalább lehellelével.

Erre Miklós felpattan. — Micsoda? . . . Tán még mással kéne, hogy boldogiton? . . . Vagy tán már boldogit is, mi? Eszter, szolt a — leány felé fordulva, — hol vagy?

— Itt vagyok, — szolt a leány eisápadva, s hangja reszketett — mi kell? — Tánczra hiv Lajos, elmehetsz, de . . . tudod már no . . .

— Schse féltsd olyan nagyon azt a leányt,

kiáltja vissza neki Lajos, ugy sem szeret az téged, csak engem.

Szerencse, hogy nem hallotta meg az utóbbi Miklós, mert akkor jaj lett volna az egész gyülekezetnek. Nem hallotta, de érezte belől azt a különös sugallatot, hogy: talán Lajost szereti igazán, nem pedig engem, aztán eszébe jutott, hogy a fehérceled féle népseg hamar el tud pártolni az embertől egy ilyen táncz alkalmával.

Eszter tehát ment tánczolni mosolyogva, oda álltak a cigány mellé, Eszter a két kezét Lajos vállára tette, s ugy a szeméibe nézett, hogy majd megvakult tőle. Szerencsájük, hogy Miklós mindebből mit se látott.

— Te, szolt Eszter kissé körültekintve, valahogy el ne áruld magad Miklós előtt.

A csendes csárdás után jött a szapora, a melyre aztán ugy rakták a lábukat, hogy még Mózi is ugyancsak nézte őket a kármentőből.

A tánczoló párokat egyszer csak egy nagy csörrenés zaja ijeszti meg.

Miklós vágott az asztalra izmos öklével olyat, hogy az mentén ketté hasadt.

Bizonyára azt gondolta, hogy ugy fog az ő szive is ketté hasadni nemsokára, mint az az asztal.

Odament Lajos mellé aztán oda szolt neki:

— Lajos, elég már.

— Sz' hogyne, — kiált vissza Eszter, — alig fogtunk hozzá.

— Mindegy, gyere ül mellém Eszter, annyit mondok.

— Most már csak azért se megyek, mondá Eszter, nem vagyok én még a tied, nem parancsolsz nekem.

Miklós most ráfordmed Lajosra: hát kinek van kettőnk közül több jussa Eszterhez?

— Nekem — szolt Lajos.

— Miért?

— Azért, mert engem szeret Eszter.

— Nem igaz, hazudsz! kiált fel Miklós s a következő pillanatban két fokos hasítja át a levegőt, egymásnak szánták éles szemmel s erős karral, a két fokos szikrázik egyet a mint kölcsönösen felfogják az ütést, még egy suhintás és egy éles, vérfagyasztó sikoltás tölti be a korcsmát.

Egymásnak szánták, de a kettő közé szaladó Esztert érte.

Miklós és Lajos megrendülve, némán és mozdulatlanul allanak a csapodár holttest felett.

N. Jenő.

teiben.) Délután 2 és fél óraker társas kirándulás a Hámorba, és ott a Dolka tetőn épített kilátó toronynak a Dalárda közreműködése mellett való fölavatása. Ez alkalommal Buthy Lajos, a miskolci járás főszolgabírája üdvözlő az ország minden részéből ideérkezett turistákat, Petró József ügyvivő alelnök pedig a felavató beszédet mondja.

A felavató után táncz és vacsora a lillafüredi nagy vendéglőben. Visszaindulás tetszés szerint, a kik pedig a további kirándulásokban is részt venni szándékoznak, Lillafüreden hálnak meg.

Junius 4-én kirándulás az Örvényköre és a szentléleki zárdaromokhoz. Indulás reggel 6 óraker a lillafüredi nagy vendéglőtől gyalog a Dolkán át. Miskolcra kocsin az indulás reggel szintén 6 óraker; a miskolci kirándulók kocsin teszik meg az utat egészen a romokig s a két társaság itt találkozik. Ide a turista egyesület sem kocsikról, sem élelemről nem gondoskodik.

Visszaindulás a délutáni órákban tetszés szerint.

A zárdaromoktól azok, kik a kirándulás többi részeiben is részt venni óhajtanak, estére a Samassa menházhoz érnek, a hol meghálván, junius 5-én az Imókőforrás, Tarkó, Peskő, Magastető és Ördöghegy érintésével a Békőn és Apátfalán át Egerig jutnak.

— **A Kereskedelmi és Iparkamara.** május hó 30-án (szerdán) délután 3 óraker saját helyiségében közös ülést tart. 1. Elnöki előterjesztések. 2. Irodai jelentések. 3. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur leirata a kereskedelmi törvény revíziója iránt. 4. Ugyanannak leirata a párisi nemzetközi kiállításnak kisiparosok és munkások által való látogatása, s a végett adandó ösztöndíj ügyében. 5. Ugyanannak leirata az ingatlan ügynöki viszonyok szabályozása tárgyában. 6. Az első magyar építő iparos országos kongresszus előkészítő bizottságának meghívása. 7. Miskolcz r. t. város tanácsának átirata a miskolci ipartestületi betegsegélyező pénztár átlagos heti munkabérének felemelése ügyében. 8. A maros-vásárhelyi Kereskedelmi és Iparkamara átirata a magyar ipari készítmények védelme iránt. 9. Borsodvármegye közigazgatási bizottságának átirata az Egységek és Dorogma községek közötti komp-vámszedési joga iránt. 10. Az aradi Kereskedelmi és Iparkamara átirata a tőkekamatadó helytelen kivétele tárgyában. 11. Javaslat ipari munkások kitüntetése ügyében. 12. Az üresedésben levő irodatiszti állás betöltése. 13. Esetleges indítványok.

— **Katona-zene.** A Seper nagyszálló udvari helyiségében tudvalevőleg a katona-zenekar nyáron minden szombaton hangversenyzett. Miután a zenekar ez időben a tisztikaszinóban játszik, a Seper-szállói hangverseny minden csütörtökön, az első már holnap (31-én) este tartatik meg. A katona-zenekar *pünkösdi hétfőjén* este is a Seper-szállóban fogja a közönséget szórakoztatni.

— **Ember-vérre szomjuhozott.** Drága János miskolci festőt *Franczek* József vasgyári munkás szombaton éjjel a Rozmaring utcában agyonszurta. A gyilkost *Horváth* alkaptány és *Takó* rendőrbiztos még azon éjjelen elfogták. Midőn vallatásra fogták s kérdezték tőle, hogy: „miért ölt?“, az elvetemült gazember kedélyesen azt mondta: „Azért gyilkoltam, mert ember-vérre szomjuhoztam!“ — No, ez az alávaló gyilkos csakugyan megérett arra, hogy Bali Mihály kösse meg neki a nyakkendőjét.

— **Mulatságok.** A miskolci iparos-ifjak önképző és közművelődési egylete szokásos nyári mulatságát junius hó 30-án tartja a Népligetben. Az 50 tagból álló rendezőbizottság mindent elkövet, hogy városunk ezen legtekintélyesebb iparos-ifjúságiegylete

mulatságainak eddigi jó hírnevét nemcsak megőrizze, de a résztvevő hölgyek számára kellemes meglepetésről is gondoskodik. A meghívókat a napokban küldik szét. — *A miskolci ev. ref. felsőbb leányiskola* tavaszi mulatságára a meghívók, melynek kiállításával Szelényi és Társa czég a fővárosi nagy nyomdákban is díszére való munkát produkált, már szétküldettek. Mint már említettük, a tiszta jövődelem jótékony célra fordítatik. — *Az ev. ref. főgymnasium* ifjuság majálisa pénteken, junius 1-én lesz ugyancsak a Népkertben. — *Az alsó hámosi ifjuság* junius 17-én rendez tavaszi táncvígalmat a lillafüredi vendéglő nagytermében.

— **A katonaiskolák egyenlők a civilekkel.** Ezt a nagyfontosságú elvet állapították meg Fejérváry Géza báró és Wlassics Gyula miniszterek beható tanácskozásuk után. Eddig úgy volt, hogy a ki katonaiskolát végeztet, azt tanulmányai csak a katonai életre képesítették, a ki tehát bármely okból kénytelen volt otthagyni a katonaságot, az minden kvalifikáció nélkül állott az életben. Most kimondották, hogy a honvéd nevelőintézetek a középiskolákkal, a honvéd Ludovika akadémia pedig a főiskolákkal egyenjogú kvalifikációt ad. Vagyis a katonai hadapródiskolák növendékei a megfelelő középiskolai osztályok növendékeivel állanak egy sorban, az akadémia növendékeinél pedig az elöltött félévek az egyetemen töltött féléveknek számítanak. Ilyenformán a katonák polgári pályákon is találhatnak majd megfelelő munkát, ha le kell tenniük az egyenruhát. A katonai iskolák tanterve ehhez képest természetesen némi változaton megy át, s közeledik a civiliskolák tantervéhez. A reform ez év szeptemberében lép életbe.

x **Üzletmegnyitás.** Szives tudomására adom, hogy női- és férfi divatárú üzletemet egészsegem helyreállítva ismét megnyitom.

Fősúlyt fektetek arra, hogy üzletem az árak kitűnő minősége mellett olcsó árakkal is feltűnjenek.

Kiválókép az igen divatos selyem árú beszerzésére voltam tekintettel és e czélból a legdivatosabb selyem kelmék bevásárlása végett a lyoni és svájci selyemgyárakat meglátogattam.

Üzletem a női- és férfi-divatárú minden nemével dusan felszelve lévén, az igen tisztelt vevőkönzönséget árúim és különösen remek selyem kelméim, pasztell színekbeni ruhaszöveveim, utazó ruhákra legdivatosabb homos pons angol és legújabb doublé pepita kelméim megtekintése és bevásárlásainak eszközzésére meghíva, felkérem, hogy bizalmával jövőre azon mértékben megörvendeztetni sziveskedjék, melylyel azt kiérdemelni kiválóan törekedni fogok.

Tisztelettel: *Dancz József.*

Tanügy.

Vizsgálatok a kir. kath. gymnasiumban.

Az évzáró vizsgálatok a helybeli kir. kath. gymnasiumban a következő sorrendben fognak megtartatni.

Junius 11-én, hétfőn: hittan I—IV. osztályban; továbbá délelőtt írásbeli, délután szóbeli magánvizsgálatok.

Junius 13-án, szerdán: ének- és tornavizsgálat *tornaverseny* I—IV. osztályban, d. u. 4 óraker.

Junius 16-án, szombaton: számtan rajzoló mértan az I. A) osztályban; földrajz, természetrajz I. B) osztályban; latin, német V. osztályban.

Junius 18-án, hétfőn: számtan, rajzoló mértan a II. osztályban; magyar német III. osztályban.

Junius 19-én kedden: számtan, rajzoló mértan I. B) osztályban; földrajz, természetrajz I. A) osztályban.

Junius 20-án, szerdán: természetrajz, algebra, rajzoló mértan IV. osztályban; latin történelem III. osztályban.

Junius 21-én, csütörtökön: latin, magyar I. B. osztályban; földrajz II-osztályban; gyorsírás III—IV. osztályban.

Junius 22-én, pénteken: latin, magyar I. A) osztályban; magyar, történelem IV. osztályban.

Junius 23-án, szombaton: phys. földrajz, számtan, rajzoló mértan III.; latin, magyar II. osztályban.

Junius 25-én, hétfőn: szt.-gyónás és áldozás.

Junius 29-én pénteken: 8 óraker Te Deum. A vizsgálatok mindig 8 óraker kezdődnek s csak, ha délelőtt be nem fejeztetnének, folytattnak délután is. A szülőket s általában a tanügy iránt érdeklődőket a *tornaversenyre* s a vizsgálatokra, melyek nyilvánosak, tisztelettel meghívjuk.

Miskolcz, 1900. május 20.

Polgár György.
kir. igazgató

A miskolci izr. elemi iskola zárvizsgáinak sorrendje.

I. Fiúiskola.

Junius 7-én d. e. (I. osztály Krausz Simon o. t.) Dr. Kazai Mór ur elnöklete alatt. Küldöttségi tagok: Bródi Lajos, Bornstein Soma, Dr. Egri Miksa, Friedmann Bertalan, Grünfeld Simon, Hercz Samu, Klein Jakab, Lehrner Mór, Neumann Ármán, Netter Kálmán, Dr. Schwalb Ármán, Schrecker Lipót, Szekulesz Sándor, Schweitzer Henrik, Dr. Sugár Gyula, Sarkadi Adolf, Schvarcz Ferencz, Schvarcz Bertalan, Ifj. Schvarcz Dávid, Weisz Mór.

Junius 7-én, d. e. (II. b. oszt. Fischer Sámuel o. t.) Dr. Ferbstein József ur elnöklete alatt. Küldöttségi tagok: Auer Lajos, Dick Simon, Gottfried Bertalan, Goldner Mór, Mezei Ignác, Dr. Neumann Bertalan, Pollák Kázmér Strausz Ignác, Schwartz Herman, Dr. Vajda Adolf, Wächter Adolf, Wiesenberger Vilmos.

Junius 7-én, d. u. (II. a. oszt. Roth Zsigmond o. t. Strausz Emil helyettes tanító.) dr. Klein Ignác ur elnöklete alatt. Küldöttségi tagok: Frank Zsigmond, Fülöp Izidor, Fürth Jónás, Gál Károly, Hauser Dávid, Groszmann Péter, dr. Sidlauer Ármán, Sarkadi Adolf, Sonnensein Emánuel.

Junius 7-én d. u. (III. a. oszt. Sproncz Dávid o. t.) dr. Schvarcz József ur elnöklete alatt. Küldöttségi tagok: dr. Engel Arnold, dr. Frankfurter Sándor, Feldmann Lipót, dr. Patzauer Adolf, Patzauer Samu, dr. Polacsek Vilmos, dr. Sugár Gyula.

Junius 8-án d. e. (III. b. oszt. Baumgarten Simon o. t.) Grünvald Jakab ur elnöklete alatt. Küldöttségi tagok: Baumgarten Dániel, Goldstein Mór, Rosenzweig Fülöp, Sugár Bertalan.

Junius 8-án d. e. (IV. a. oszt. Weisz Mózes o. t.) dr. Spira Salamon rabbi-hitszónok ur elnöklete alatt. Küldöttségi tagok: Braun Sámuel, Bleier Ármán, Czeizler Adolf, Frankfurter Miksa, Grünfeld Adolf, Mogyorósi Salamon, Wertheimer Izidor.

Junius 8-án, (IV. b. oszt. Schönbrunn Márk o. t.) Neumann Hermann ur elnöklete alatt. Küldöttségi tagok: Edelstein Aladár, Flamm József, Freund József, Grosz Izrael, Jenei Soma, Krausz Simon, Kálmán Mór, László Adolf, Rotter Ignác, dr. Polacsek Vilmos, dr. Sugár Jakab, Schrecker Samu, Weiszlovits Samu.

Junius 8-án d. u. (Talmud-Thora osztály Grosz Izrael o. t.) Ft. Rosenfeld Majer főrabbi és Stamberger Bernát ur elnöklete alatt. Küldöttségi tagok: dr. Spira Salamon rabbi-hitszónok, Appel Emánuel, Fabula József, Feldmann Lipót, Fürth Mihály, Herskovits Mihály rabbielnök, Richter Ignác, Büchler Pál, Klein Zsigmond, Neumann Hermann, Strausz Ignác, Silbermann I.

II. Leányiskola.

Junius 17-én, (III. b. oszt. o. t. Schlesinger Ármán) Steinfeld Zsigmond ur elnöklete alatt. Küldöttségi tagok: Friedman Gyula, dr. Egri Miksa, Edelmann Mór, Jenei Soma, dr. Spira Salamon, dr. Vajda Adolf, Varga Jakab.

Junius 18-án, (I. a. oszt. o. t. Groszmann Péter) Grünvald Ede ur elnöklete alatt. Küldöttségi tagok: Kohn Ede, dr. Spira Salamon, Zempliner Jakab, Reisch Adolf, Groszmann Dávid, Hegedüs Ármán, Kunovits Jakab, Engelhardt Miksa, Fábrián Ede, Friedman Herman.

Junius 19-én, (I. b. oszt. o. t. Weisz Lipót) Weisz József ur elnöklete alatt. Küldöttségi tagok: dr. Patzauer Adolf, dr. Ixel Soma, Méth Ignác, Garai József, Edelmann Mór, Weisz József, Schvarcz Ede, Böhm Nándor, Schäffer Mór, dr. Serédi Jenő.

Junius 20-án, (II. a. oszt. o. t. Özv. Krausz Lipótné) dr. Horváth Bertalan ur elnöklete alatt. Küldöttségi tagok: Bornstein Soma, Adler Mór, Drucker Hermann, Czeizler Adolf, Czeizner Miksa, Groszmann Dávid, Robicsek Lipót.

Junius 21-én, (II. b. oszt. o. t. Bleijer Izsák) László Adolf ur elnöklete alatt. Küldöttségi tagok: Blumenstock József, dr. Kürz Jakab, Vinter Vilmos, Steinfeld László, Hegedüs Ármán, Neumann Ármán, Princz Jakab, Silbermann Izidor, Vigner Gyula.

Junius 22-én, (III. b. oszt. o. t. Kohn Simon) Blumenstock József ur elnöklete alatt. Küldöttségi tagok: Dick Simon, Fischer Gerzson, Friedman Samu, Hercz Soma, Sonnenschein Emánuel, Strausz Adolf, Wiener Hermann.

Junius 24-én, (IV. oszt. o. t. Zollner Albert) Pollák Lajos ur elnöklete alatt. Küldöttségi tagok: Fürth Jónás, Neuman Ármán, dr. Schvarcz József, Veiszkopf Adolf, Weisz Herman, Kalmár Mihály, dr. Holländer Gusztáv, Auer Lajos, Hercz Miksa, Weisz József, Spiegel Jakab, Kunovits Jakab, Friedman Bertalan, dr. Egri Miksa, Sugár Bertalan, Mann Jakab, Groszman P.

Junius 10-én délután 3 órakor torna-vizsga.

Junius 24-én délután 3 órakor záróünnepély a leányiskola vizsgatermében.

A vizsgák kezdete d. e. 8 órakor, d. u. 2 órakor.

Ezen vizsgák látogatására a t. szülők és tanügybarátokat tisztelettel meghívja Miskolcz, 1900. június hóban.

Az iskolaszék nevében:

Dr. Ixel Soma
elnök.

Hivatalos értesítés.

A borsodmegyei m. k. pénzügyigazgatóság által az 1900. évre megállapított II-od oszt. ker. adókiutéseket tartalmazó lajstrom, az 1883. évi XLIV-ik t. cz. 18. §-a értelmében május hó 28-tól június hó 5-ig bezárólag Miskolcz város adópénztári hivatalánál 8 napi közzemlére kitétetik.

Mely körülményt azon figyelemmel hozzuk az érdekeltek tudomására, hogy azon adózók, kik a kivetési lajstromban foglalt adónemmel már a múlt évben is megvoltak róva, a lajstrom közzétételét követő 15 nap alatt, azon adózók pedig, kik a folyó évben első ízben rovatnak meg, adótarozásuknak az adókönyvecskében történt bejegyzését követő 15 nap alatt a közigazgatási bizottsághoz felelőbe lehetnek.

A felelőbeadásra nézve megjegyeztetik, hogy azok az itt említett adónevet illetőleg az alulírott hivatalnál nyújtan-dók be.

Miskolcz 1900. május hó 24-én.

Miskolcz város adópénztári hivatala.

VASUTI MENETREND.

A vonatok **érkeznek** Miskolczra.
A tiszai pályaudvarra.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Honnan?
Éjjel	12	34	sz. v.	Ujhelyről
	1	31	sz. v.	Kassáról
	2	06	sz. v.	Budapestről
Délelőtt	2	56	sz. v.	Budapestről
	6	54	T.sz.v.	Forró-Encsről
	6	20	v. v.	Budapestről
	6	35	T.sz.v.	Szerencséről
	8	4	v. v.	Tornáról
	9	14	sz. v.	Bánrévéről s Dobsináról
	9	25	gy. v.	Ujhelyről
Délután	9	31	gy. v.	Kassáról
	9	23	sz. v.	Fülekről
	10	53	gy. v.	Budapestről
	12	37	sz. v.	Debreczenből
	12	52	sz. v.	Budapestről
Este	1	40	sz. v.	Fülekről gőm. p. u.
	1	50	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Ujhelyből
	3	16	sz. v.	Kassáról
	5	42	gy. v.	Kassáról
Este	5	52	gy. v.	Ujhelyből
	6	20	gy. v.	Budapestről
Este	7	43	v. v.	Tornáról
	11	44	v. v.	Fülekről

A vonatok **indulnak** Miskolczról

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Hová?
Éjjel	12	54	sz. v.	Budapestre
	1	56	sz. v.	Budapestre
	2	50	sz. v.	Kassára
	3	24	sz. v.	Ujhelybe s Debreczenbe
Délelőtt	3	37	sz. v.	Bánrévére s Dobsinára
	6	53	sz. v.	Fülekre
	6	25	v. v.	Tornára
	9	38	gy. v.	Budapestre
	11	12	sz. v.	Fülekre
Délután	11	05	gy. v.	Ujhelybe
	11	19	gy. v.	Kassára
	12	45	sz. v.	Budapestre
	1	04	sz. v.	Kassára
	2	12	sz. v.	Ujhelybe
	1	25	v. v.	Tornára
Este	3	11	sz. v.	Budapestre
	3	26	sz. v.	Fülekre
	3	31	sz. v.	Budapestre
	3	36	sz. v.	Debreczenbe
Este	6	02	gy. v.	Budapestre
	6	30	gy. v.	Ujhelybe
	6	37	gy. v.	Kassára
	6	57	sz. v.	Fülekre

UJ UDVARI HELYISÉG MEGNYITÁSA! UJ Villamvilágítás!

BUDAPEST SZALLÓ.

Ma és a következő napokon az

első nemzetközi tamburazene és dalcsoport

6 férfi SCHMIDT GYULA az ugynevezett **3 nő!**
Göre Gábor közreműködésével

NAGY HANGVERSENYT

rendez **Mészáros István** karmester személyes vezetése alatt. — Ezen társulat Magyarország nagyobb városaiban a legnagyobb sikerrel működött, úgyszintén Budapesten a kiállítás tartama alatt Konstantinápolyban.

Családias műsor. Kezdeté 8 órakor. Szabad bemenet.

A n. é. közönséget tisztelettel meghívja

Hádl Ede,

igazgató.

Pfenning József,

vendéglős.

Jó ételekről, italokról gondoskodva van.

Bártfa-fürdőben

Szinay és Szártory-féle villákban

kényelmes, egészséges, száraz

LAKÁSOK

Jutányos árak!

Közvetlen a gyógykutat közelében.

Tudakozódn!

Bártfa-fürdőben Sinay Istvánnál.

Vh. 304. sz.
1900.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi XL. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolczi kir. törvényszék 1898. évi 12433. P. számú végzése következtében Dr. Vajda Adolf ügyvéd által képviselt Princz Jakab javára Margitta Salamon ellen 214 kor. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 652 kor. 50 fill.-re becsült butorok, bolti-, rövid- és fűszerárak, vasedények, állványok stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az edelényi kir. jbiróság V. 208/4. 1900. sz. végzése folytán 161 kor. 52 fill. hátr. tőkekövetelés, ennek 1898. évi nov. hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 62 kor. 50 fill. bíróság már megállapított költségek erejéig alperesnél Edelenyben leendő eszközzésére 1900. évi május hó 31-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adadni.

Kelt Edelenyben, 1900. évi május 17.

Lévay Károly,

kir. bírósági végrehajtó.

